

ДИРЕКТИВА 96/61/ЕО НА СЪВЕТА

от 24 септември 1996 година

относно комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 130т, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурите, определени в член 189в от Договора³,

(1) Като има предвид, че целите и принципите на политиката на Общността по отношение на околната среда, съгласно член 130с от Договора, се състоят по-специално в предотвратяване, намаляване и елиминиране в максимално възможна степен на замърсяването посредством осигуряване приоритет на намесата при източниците и гарантиране на благоразумно управление на природните ресурси, в съответствие с принципа „замърсителят плаща“ и принципа за предотвратяване на замърсяването;

(2) Като има предвид, че Петата програма за действие във връзка с околната среда, чийто принципен подход, беше одобрен от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на среща в рамките на Съвета, с резолюция от 1 февруари 1993 г. относно програмата на Общността за политика и действие във връзка с околната среда и устойчивото развитие⁴, отдава приоритетно значение на комплексния контрол на замърсяването като важна част от напредъка към по-устойчиво равновесие между човешките дейности и социално-икономическото развитие от една страна, и ресурсите и възможностите за възстановяване на природата от друга страна;

(3) Като има предвид, че реализирането на комплексен подход за намаляване на замърсяването изисква общи действия, на ниво Общност, с оглед изменение и допълнение на действащото законодателство на Общността, относно предотвратяването и контрола на замърсяването от промишлените предприятия;

(4) Като има предвид, че Директива 84/360/ЕИО на Съвета от 28 юни 1984 г. относно борбата със замърсяването на въздуха от промишлени предприятия⁵ и въведената с нея обща рамка, изисква разрешително за експлоатация или съществено изменение на промишлените инсталации, в случаите когато могат да причинят замърсяване на въздуха;

¹ОВ С 311, 17.11.1993 г., стр. 6 и ОВ С 165, 1.7.1995 г., стр. 9.

²ОВ С 195, 18.7.1995 г., стр. 54.

³Становище на Европейския парламент от 14 декември 1994 (ОВ С 18, 23.1.1995 г., стр. 96). Обща позиция на Съвета от 27 ноември 1995 г. (ОВ С 87, 25.3.1996 г., стр. 8) и Решение на Европейския парламент от 22 май 1966 г. (ОВ С 166, 10.6.1996 г.).

⁴ОВ С 138 от 17.5.1993 г., стр. 1.

⁵ОВ L 188, 16.7.1984 г., стр. 20. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.).

(5) Като има предвид, че Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. относно замърсяването на водната околна среда на Общността, причинено от определени опасни вещества⁶ въведе изисквания за разрешително за изпускане на такива вещества;

(6) Като има предвид, че независимо от съществуването на съответното законодателство на Общността, насочено към борба със замърсяването на въздуха и предотвратяване или намаляване до минимум на изпускането на опасни вещества във водите, не съществува подобно законодателство на Общността, насочено към предотвратяване или намаляване до минимум на емисиите в почвите;

(7) Като има предвид, че различните подходи за отделно контролиране на емисиите във въздуха, водите или почвата могат да насърчават към изместване на замърсяването между различните компоненти на околната среда, а не към опазване на околната среда като цяло;

(8) Като има предвид, че целта на комплексния подход за контрол на замърсяването е да предотврати емисиите във въздуха, водите или почвите, в случаите когато това е осъществимо, при отчитане на управлението на отпадъците, и където такова не е налице, да ги намали до минимум, за да се постигне висока степен на опазване на околната среда като цяло;

(9) Като има предвид, че настоящата директива създава обща рамка за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, като има предвид, че тя формулира мерките, необходими за изпълнението на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, за да бъде постигната висока степен на опазване на околната среда като цяло; като има предвид, че прилагането на принципа на устойчивото развитие ще бъде подпомогнато от комплексния подход към контрола на замърсяването;

(10) Като има предвид, че разпоредбите на настоящата директива се прилагат без да се засяга действието на разпоредбите на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁷; като има предвид, че когато е необходимо информация или изводи, получени след прилагането на настоящата директива, да бъдат взети под внимание при предоставяне на разрешения, настоящата директива не засяга изпълнението на Директива 85/337/ЕИО;

(11) Като има предвид, че необходимите стъпки, които държавите-членки трябва да предприемат следва да гарантират, че всеки оператор на промишлена инсталация, извършваща дейност, посочена в приложение I, съблюдава общите принципи на определени основни задължения; като има предвид, че за тази цел е достатъчно компетентните органи да се съобразят с тези общи принципи при определянето на условията в разрешителното;

(12) Като има предвид, че някои от разпоредбите, приети по силата на настоящата директива трябва да се прилагат за съществуващите инсталации след определен срок, а други – от датата на прилагане на настоящата директива;

(13) Като има предвид, че за по-ефективно решаване на проблемите на замърсяването е необходимо операторът да взема под внимание аспектите на околната среда; като има предвид, че тези аспекти следва да бъдат съобщени на компетентния орган или органи, за да бъдат убедени, преди да издадат разрешително, че всички подходящи превантивни мерки или мерките за контрол на замърсяването са определени; като има

⁶ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО

⁷ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40.

предвид, че различаващите се процедури за кандидатстване могат да породят различна степен на опазване на околната среда и обществена информираност; като има предвид, че по тази причина, заявленията по силата на настоящата директива следва да включват минимално количество данни;

(14) Като има предвид, че пълното координиране на процедурата за издаване на разрешителни и условията между различните компетентни органи ще дадат възможност за постигане на най-висока практически постижима степен на опазване на околната среда като цяло;

(15) Като има предвид, че компетентният орган или органи ще предоставят или актуализират разрешителните единствено, ако има определени комплексни мерки за опазване на околната среда за въздуха, водите и земята;

(16) Като има предвид, че разрешителното включва всички необходими мерки за изпълнение на условията в разрешителното, за постигане по този начин на висока степен на опазване на околната среда като цяло; като има предвид, че без да се засяга действието на процедурата за издаване на разрешително, тези мерки могат също да бъдат предмет на принципните обвързващи изисквания;

(17) Като има предвид, че нормите за допустими емисии, параметри или еквивалентни технически изисквания следва да се основават на най-добрите налични техники, без предписване на използването на конкретна техника или технология и съобразяване с техническите характеристики на конкретната инсталация, нейното географско положение и местните условия на околната среда; като има предвид, че при всички случаи условията за издаване на разрешително ще определят разпоредби за намаляване до минимум на замърсяването на далечни разстояния или трансграничното замърсяване и осигуряват висока степен на опазване на околната среда като цяло;

(18) Като има предвид, че държавите-членки определят как ще бъдат вземани под внимание техническите характеристики на конкретната инсталация, нейното географско положение и местните условия на околната среда, където това е уместно;

(19) Като има предвид, че когато дадена норма за качество на околната среда изисква по-строги условия от постижимите с използване на най-добрите налични техники, чрез разрешителното ще се изискват конкретни допълнителни условия, без да се засяга действието на други мерки, които могат да бъдат предприети за спазване на нормите за качество на околната среда;

(20) Като има предвид, че тъй като най-добрите налични техники ще се изменят с времето, особено в светлината на техническия напредък, компетентните органи трябва да наблюдават и да се информират за този напредък;

(21) Като има предвид, че промените в дадена инсталация могат да предизвикат замърсяване; като има предвид, че компетентният орган или органи трябва по тази причина да бъдат уведомявани за всички промени, които биха могли да въздействат върху околната среда; като има предвид, че същественият промени на предприятието трябва да се извършват след предварително предоставено разрешително в съответствие с настоящата директива;

(22) Като има предвид, че условията в разрешителното трябва да бъдат периодично преглеждани и при нужда актуализирани; като има предвид, че при определени условия те ще бъдат преразглеждани при всички случаи;

(23) Като има предвид, че за да информира обществеността за действието на инсталациите и евентуалното им въздействие върху околната среда, и за да гарантира

прозрачността на процеса на лицензиране навсякъде в Общността, обществеността трябва да има право на достъп, преди вземане на всяко едно решение относно информация за кандидатурите за разрешителни за нови инсталации или за съществени промени и относно самите разрешителни, тяхното актуализиране и данните за резултатите от съответния мониторинг;

(24) Като има предвид, че създаването на методика за инвентаризация на основните източници на емисии може да се разглежда като един важен инструмент, позволяващ сравняването на замърсяващите дейности в Общността; като има предвид, че такава инвентаризационна методика ще бъде изготвена от Комисията, със съдействието на регулаторен комитет;

(25) Като има предвид, че развитието и обменът на информация на ниво Общност, относно най-добрите налични техники ще спомогне за отстраняване на технологичните несъответствия в Общността, ще поощри разпространението в останалата част на света на нормите за допустими емисии и техниките, използвани в рамките на Общността и ще спомогне за ефективното прилагане на настоящата директива в държавите-членки;

26) Като има предвид, че е необходимо редовно изготвяне на доклади относно хода на прилагане и ефективността на настоящата директива;

(27) Като има предвид, че настоящата директива се отнася до тези инсталации, при които вероятността за замърсяване, включително и трансгранично замърсяване, е значителна; като има предвид, че е задължително да се организират трансгранични консултации, в случаите когато заявленията за издаване на разрешително се отнасят до нови инсталации или до съществени промени в предмета на дейност на съществуващите такива, с възможно значително отрицателно въздействие върху околната среда; като има предвид, че заявленията свързани с горните предложения или на съществени промени в предмета на дейност ще бъдат предоставяни на разположение на обществеността в държавите-членки, които могат да бъдат засегнати;

(28) Като има предвид, че необходимостта от дейност може да се идентифицира на ниво Общност, на норми на допустими емисии за определени категории инсталации и замърсители, попадащи в обхвата на настоящата директива; като има предвид, че Съветът ще определи подобни допустими емисионни стойности в съответствие с разпоредбите на Договора;

(29) Като има предвид, че разпоредбите на настоящата директива се прилагат без да се засяга действието на разпоредбите на Общността, отнасящи се до опазване на здравето и безопасността на работното място,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член I

Цел и обхват

Цел на настоящата директива е постигането на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от изброените дейности в приложение I. Тя посочва мерки, предназначени да предотвратят, или в случаите, когато това е практически неосъществимо, да намалят емисиите във въздуха, водите и земята, в резултат от горепосочените дейности, включително и мерки свързани с отпадъците, целящи

постигането на висока степен на опазване на околната среда, в нейната цялост, без да се засяга действието на Директива 85/337/ЕИО и съответните разпоредби на Общността.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива:

1. **„вещество“** е всеки химичен елемент и неговите съединения с изключение на радиоактивните вещества по смисъла на Директива 80/836/Евратом⁸ и генетично модифицираните организми по смисъла на Директиви 90/219/ЕИО⁹ и 90/220/ЕИО¹⁰;

2. **„замърсяване“** е всяко пряко или косвено в резултат от човешка дейност постъпване във въздуха, водите или земята на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове, които са в състояние да окажат определено вредно въздействие върху здравето на човека или качеството на околната среда, да предизвика увреждане на материалните ценности, да ограничи или предотврати възможностите за използване на полезните качества на околната среда и останалите нейни законосъобразни ползвания;

3. **„инсталация“** е всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I дейности или други такива, които имат техническа връзка и са непосредствено свързани с тях и са в състояние да окажат определено въздействие върху емисиите и замърсяването;

„съществуваща инсталация“ е всяка действаща инсталация или всяка инсталация, която е получила разрешително за експлоатация, или за която е представено пред компетентните органи заявление за издаване на такова, в съответствие с действащото законодателство, преди датата на влизане в сила на настоящата директива, при условие, че пускането ѝ в експлоатация се осъществи в рамките на една година от същата дата;

5. **„емисия“** е прякото или непряко изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от съответните, в това число организирани и неорганизиран източници, в рамките на дадена инсталация;

6. **„норма за допустими емисии“** е определена стойност за маса на дадено вещество, изразена посредством съответните специфични параметри, като концентрация и/или ниво на емисиите, която не може да бъде превишавана по време на един или повече предварително зададени периоди от време. Нормите за допустими емисии могат да бъдат определяни, също така и за определени групи, класове или категории вещества и по-специално, за тези посочени в приложение III.

⁸ Директива 80/836/Евратом, на Съвета от 15 юли 1980 г. за изменение на директивите, определящи основните стандарти за безопасност относно защитата на здравето на населението и професионално заетите лица срещу опасностите от йонизиращо лъчение. (ОВ L 246, 17.9.1980 г., стр. 1.). Директива, изменена с Директива 84/467/ЕИО. (ОВ L 265, 5.10.1984 г., стр. 4).

⁹ Директива 90/219/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно работа с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия. (ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 1.). Директива, изменена с Директива 94/51/ЕО на Комисията (ОВ L 297, 18.11.1994 г., стр. 29).

¹⁰ Директива 90/220/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно съзнателно разпространение в околната среда на генетично модифицирани организми. (ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 15.). Директива, изменена с Директива 94/15/ЕО на Комисията (ОВ L 103, 22.4.1994 г., стр. 20).

При нормални условия, нормите за допустими емисии на съответните вещества се прилагат към точката на изпускане на емисиите от инсталацията като при определяне на последните не се допуска отчитането на възможното им разреждане. Без да се засяга действието на Директива 76/464/ЕИО или това на директивите, свързани с нейното прилагане, в случай на непряко изпускане на отпадъчни води, при определянето на нормите за допустими емисии се допуска да бъде отчетено действието на пречиствателната станция при въпросната инсталация, но само при условие, че се гарантира еквивалентна степен на опазване на околната среда като цяло и че това не води до по-висока степен на замърсяване;

7. **„норма за качество на околната среда“** е определен от законодателството на Общността набор от изисквания, които следва да бъдат изпълнени в определен момент, от определена околна среда или обособена част от нея;

8. **„компетентен орган“** е всеки орган, ведомство, или организация, отговорни съгласно правните разпоредби на държавите-членки за изпълнението на определени задължения, произтичащи от настоящата директива;

9. **„разрешително“** е писменото решение (или няколко такива решения) или такава част от него, предоставящо разрешение за експлоатация на определена инсталация или част от нея, при определени условия, които гарантират съответствието на въпросната инсталация с изискванията на настоящата директива. Едно разрешително може да се отнася до една или повече инсталации или отделни техни части, разположени на една и съща площадка и експлоатирани от един и същ оператор;

10. а) **„промяна на дейността“** е всяко преустройство с промяна на естеството на производствената дейност, функционирането или разширението на инсталацията, които могат да окажат определено въздействие върху околната среда

б) **„съществена промяна“** е такава промяна на дейността, която според компетентните органи може да доведе до значителни отрицателни въздействия върху хората или околната среда;

11. **„най-добри налични техники“** означава най-ефективния и най-напредналия етап в развитието на дейностите и методите за тяхната реализация, показващи практическата пригодност на съответните техники за принципното осигуряване на основата на съответните норми за допустими емисии, и проектирани с цел предотвратяване и в случаите когато това е практически невъзможно, за намаляване на емисиите и въздействието им върху околната среда в нейната цялост;

- **„техники“** включва както използваната технология, така и начина на проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация и ликвидиране на инсталацията,
- **„налични“** означава техниките, разработени в мащаб, който позволява прилагането им в съответния промишлен отрасъл, при жизнени в икономически и технически смисъл условия и отчитане на свързаните с тях разходи и предимства, независимо от това дали те се използват или произвеждат във въпросната държава членка, при условие че са достъпни в разумна степен за оператора,
- **„най-добри“** означава най-ефективни, с оглед постигането на висока степен на опазване на околната среда, в нейната цялост.

При определянето на най-добрите налични техники е необходимо да се обърне специално внимание на посочените изисквания в приложение IV;

12. „оператор“ е всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира дадена инсталация или осъществява контрол върху дейността ѝ, или, в случаите когато това се предвижда от националното законодателство, такова лице, на което е предоставена решаваща икономическа власт върху техническата експлоатация на инсталацията.

Член 3

Общи принципи определящи основните задължения на оператора

Държавите-членки следва посредством компетентните органи да предприемат необходимите мерки, които да гарантират, че при експлоатацията на инсталациите съответните оператори съблюдават следните общи принципи:

- а) предприемане на всички необходими превантивни мерки срещу замърсяването, в частност, посредством прилагане на най-добрите налични техники;
- б) недопускане на значително замърсяване;
- в) избягване на генерирането на отпадъци, в съответствие с Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година за отпадъците¹¹; когато е налице генериране на отпадъци, последните се оползотворяват, или в случаите когато това е технически или икономически невъзможно се обезвреждат като същевременно се избягва или намалява тяхното въздействие върху околната среда;
- г) ефективно използване на енергията;
- д) предприемане на необходимите мерки за предотвратяване на аварии и ограничаване на последствията от тях;
- е) предприемане на необходимите мерки за избягване на възможните рискове от замърсяване и привеждането в задоволително състояние на площадката, върху която е разположена инсталацията, след окончателното прекратяване на нейната експлоатация.

С оглед постигане на съответствие с настоящия член е достатъчно държавите-членки да гарантират, че при определяне на условията в разрешителното, компетентните органи се съобразяват с горепосочените общи принципи.

¹¹ ОВ L 194, 25. 7. 1975 г., стр. 39. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377, 31. 12. 1991 г., стр. 48).

Член 4

Разрешителни за нови инсталации

Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, които да гарантират, че всички нови инсталации се експлоатират след предоставяне на разрешително, в съответствие с настоящата директива, без да се засяга действието на изключенията, определени в Директива 88/609/ЕИО на Съвета от 24 ноември 1988 г. относно контрола на емисиите на определени замърсители в атмосферния въздух, от големите горивни предприятия¹².

Член 5

Изисквания за предоставяне на разрешителни за съществуващи инсталации

1. Без да се засяга действието на съответното законодателство на Общността, държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, които посредством предоставяне на разрешителни, в съответствие с членове 6 и 8 или в случаите когато това е необходимо, посредством преразглеждане и актуализиране на условията, осигуряват привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации, от страна на компетентните органи, в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10, 13, член 14 първо и второ тире, и член 15, параграф 2, в срок не по-голям от осем години, от датата на влизане в сила на настоящата директива.

2. Държавите членки следва да предприемат необходимите мерки за прилагане на разпоредбите на членове 1, 2, 11, 12, член 14, третото тире, член 15, параграфи 1, 3 и 4, членове 16, 17 и член 18, параграф 2 към съответните съществуващи инсталации, считано от датата на влизане в сила на настоящата директива.

Член 6

Заявления за издаване на разрешително

1. Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, които да гарантират, че подадените до компетентните органи Заявления за издаване на разрешително, включват описание на:

- инсталацията и различните режими на нейната експлоатация,
- използваните суровини, материали (включително спомагателни) и други вещества, както и използваната или генерирана от инсталацията енергия,
- отделните източници на емисии, в рамките на инсталацията,
- характеристика на площадката, на която е разположена инсталацията,
- вида и количеството на очакваните емисии от инсталацията по отделените компоненти на околната среда, както и определяне на възможните техни значителните въздействия върху околната среда;
- предложените технологии и други техники за предотвратяване, или, в случаите когато това е невъзможно, за намаляване на емисиите от инсталацията,

¹² ОВ L 336, 7. 12. 1988, стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 90/656/ЕИО (ОВ L 353, 17. 12. 1990 г., стр. 59).

- мерките за предотвратяване и оползотворяване на генерираните от инсталацията отпадъци, в случаите когато такива са необходими;
- допълнителните мерки, планирани с оглед постигането на съответствие с общите принципи определящи основните задължения на оператора, съгласно член 3;
- планираните мерки за мониторинг на емисиите в околната среда.

Заявлението за издаване на разрешително следва да съдържа и нетехническо резюме на горепосочените изисквания.

2. Когато информация, предоставяна в съответствие с изискванията на Директива 85/337/ЕИО, или доклад за безопасност, изготвен в съответствие с Директива 82/501/ЕИО на Съвета от 24 юни 1982 г. относно опасността от големи аварии при определени промишлени дейности¹³, или друга информация, изготвена в отговор на разпоредбите на друго законодателство, изпълнява някое от изискванията на настоящия член, тази информация може да бъде включена в заявлението или да бъде приложена към него.

Член 7

Комплексен подход при издаването на разрешителни

Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, които да гарантират пълната координация на условията и процедурите по издаване на разрешителни, в случаите когато в тях участва повече от един компетентен орган, за да се гарантира необходимия ефективен комплексен подход от страна на всички органи с компетенции за тези процедури.

Член 8

Решения

Без да се засяга действието на останалите разпоредби от националните законодателства или законодателството на Общността, компетентните органи следва да издават съответното разрешително, съдържащо необходимите условия, които гарантират съответствието на инсталациите с изискванията на настоящата директива или да не издават такова, в случай на несъответствие. Всички издадени или актуализирани разрешителни следва да съдържат подробно описание на поетите задължения, съгласно настоящата директива за опазване на въздуха, водите и земите.

¹³ ОВ L 230, 5. 8. 1982 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО. (ОВ L 377, 31. 12. 1991 г., стр. 48).

Член 9

Условия в разрешителното

1. С оглед постигане на висока степен на опазване на околната среда като цяло, посредством мерки за опазване на въздуха, водите и земите, държавите членки следва да гарантират наличието в съответното разрешително на необходимите мерки за съблюдаване на изискванията на членове 3 и 10, относно неговото издаване.

2. В случаите на нови инсталации или съществена промяна на съществуващите, към които се прилага член 4 от Директива 85/337/ЕИО, за целите на издаване на разрешителното се взема под внимание всяка получена информация или направено заключение, по силата на членове 5, 6 и 7 от горепосочената директива.

3. Разрешителното следва да съдържа норми за допустими емисии на съответните замърсители, по-конкретно, посочените в приложение III, които е възможно да бъдат изпуснати от съответната инсталация в значителни количества, като са съобразени със свойствата и способността им да пренасят замърсяване от една среда в друга (вода, въздух и земя). При нужда разрешителното включва подходящи изисквания, осигуряващи опазване на почвата и подземните води, и мерки за управлението на отпадъците, генерирани от инсталацията. Където е уместно, допустимите емисионни стойности могат да бъдат заменени от еквивалентни параметри или технически мерки.

За инсталациите, изброени в подзаглавие 6.6 на приложение I, допустимите емисионни стойности, посочени в този параграф следва да отчитат и практическите изисквания, свойствени за тези категории инсталации.

4. Без да се засяга действието на член 10, допустимите емисионни стойности и еквивалентните параметри и технически мерки, посочени в параграф 3 се основават на най-добрите налични техники, без да предписват използване на кои да са техники или конкретни технологии, но като отчитат техническите характеристики на разглежданата инсталация, нейното географско положение и условията на местната околна среда. При всички обстоятелства, условията в разрешителното съдържат разпоредби за намаляването до минимум на замърсяванията на далечни разстояния или трансгранични замърсявания и обезпечават висока степен на опазване на околната среда като цяло.

5. Разрешителното задължително съдържа подходящи изисквания за мониторинг на емисиите, като уточнява методологията и честотата на измерванията, процедурата за оценка и задължението за предоставяне пред компетентния орган на данните, необходими за проверка на съответствието с разрешителното.

За инсталациите в подзаглавие 6.6 на приложение I, посочените в настоящия параграф мерки, може да се съобразяват с разходите и ползите.

6. Разрешителното задължително съдържа мерки, свързани с условия, различни от нормалните експлоатационни условия. По този начин, в случаите на риск от отрицателно въздействие върху околната среда се дават подходящи разпоредби за първоначално пускане в експлоатация, течове, незадоволителна работа, моментни прекъсвания и окончателно прекратяване на експлоатацията. Също, разрешителното може да съдържа временни отклонения от изискванията на параграф 4, ако съществува одобрена от компетентния орган програма с мерки за намаляване на замърсяването,

която осигурява им в срок до шест месеца, и ако проектът води до намаляване на замърсяването.

7. Разрешителното може да съдържа и други конкретни условия по смисъла на настоящата директива, каквито държавата-членка или компетентният орган смятат за подходящи.

8. Без да се засяга действието на задължението за изпълнение на процедурата за издаване на разрешително по силата на настоящата директива, държавите-членки имат правото да предписват определени изисквания за определени категории инсталации в принципно обвързващи правила, вместо да ги включват в отделни условия на разрешителните, при условие, че са осигурени комплексен подход и еквивалентно-висока степен на опазване на околната среда като цяло.

Член 10

Най-добри налични техники и стандарти за качество на околната среда

Когато даден стандарт за качество на околната среда изисква по-строги условия от тези, постижими чрез използването на най-добрите налични техники, се изискват допълнителни мерки в разрешителното, без да се засяга действието на други мерки, евентуално взети за постигане на съответствие със стандартите за качество на околната среда.

Член 11

Развитие на най-добрите налични техники

Държавите-членки следва да гарантират, че компетентният орган следи или е информиран за развитието на най-добрите налични техники.

Член 12

Промени на инсталациите от операторите

1. Държавите-членки следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че операторът информира компетентните органи за всяка планирана промяна в работата на инсталацията, съгласно член 2, параграф 10, буква а). Където е уместно, компетентните органи актуализират разрешителното или условията в него.

2. Държавите членки следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че никакви планирани от оператора съществени промени в работата на инсталацията по смисъла на член 2, параграф 10, буква б) няма да се извършват без разрешително, издадено в съответствие с настоящата директива. Заявлението за разрешително и решението на компетентния орган следва да се отнася до онези части на инсталацията и онези аспекти в член 6, които е възможно да бъдат засегнати от промяната. Съответните разпоредби на член 3 и членове от 6 до 10 и член 15, параграфи 1, 2 и 4 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 13

Преразглеждане и актуализиране на условията в разрешителните от компетентния орган

1. Държавите-членки следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи периодично преразглеждат и при необходимост актуализират условията в разрешителните.

2. Преразглеждане се предприема при всеки случай на:

- причинено от инсталацията замърсяване е толкова значително, че се налага преразглеждане на съществуващите допустими емисионни стойности в разрешителното или включване на нови такива стойности в него;
- съществени промени в най-добрите налични техники, позволяващи значително намаляване на емисиите без налагане на прекомерни разходи;
- експлоатационната безопасност на процеса или дейността изискват използването на други техники;
- нови разпоредби на Общността или на националното законодателство.

Член 14

Съблюдаване на условията в разрешителното

Държавите-членки следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че:

- условията в разрешителното се съблюдават от оператора при експлоатирането на инсталацията,
- операторът редовно информира компетентния орган за резултатите от мониторинга на емисиите и незабавно за всички инциденти или аварии със значително отрицателно въздействие върху околната среда,
- операторите на инсталации осигуряват на представителите на компетентния орган необходимото съдействие за изпълнението на всички проверки в инсталацията, вземане на проби и събиране на необходимата информация за изпълнението на задълженията им по смисъла на настоящата директива.

Член 15

Достъп до информация и общественото участие в процедурата за издаване на разрешителни

1. Без да се засяга действието на Директива 90/313/ЕИО на Съвета от 7 юни 1990 г. за свободния достъп до информация за околната среда¹⁴, държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че заявленията за разрешителни за нови инсталации или за съществени промени в тях, се предоставят за подходящ срок от време на обществеността за обсъждане, преди компетентният орган да вземе своето

¹⁴ОВ L 158, 23. 6. 1990 г., стр. 56.

решение. Това решение, включително копие на разрешителното, и всички значителни актуализации, трябва да бъдат на разположение на обществеността.

2. Резултатите от мониторинга на емисиите, изисквани съгласно условията в разрешителното, посочени в член 9 и притежавани от компетентния орган, трябва да бъдат на разположение на обществеността.

3. На всеки три години, Комисията публикува инвентаризация на основните емисии и техните източници, въз основа на данните, предоставени от държавите членки. Комисията определя формата и подробностите за предаване на информацията в съответствие с процедурата в член 19.

В съответствие със същата процедура, Комисията може да предложи мерки за обезпечаване на съвместимостта и допълването на данните за инвентаризацията на емисиите, посочени в първи параграф и данните от други регистри и източници на данни за емисиите.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат съгласно ограниченията, посочени в член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 90/313/ЕИО.

Член 16

Обмен на информация

1. С оглед обмена на информация, държавите-членки вземат необходимите мерки да изпращат на Комисията на всеки три години, а за първи път - в срок до 18 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива, достъпните представителни данни за допустимите стойности на емисиите, посочени за конкретната категория на дейностите в съответствие с приложение I и ако е уместно, най-добрите налични техники, от които са извлечени тези стойности в съответствие с член 9. При следващи случаи данните се допълват в съответствие с процедурите в параграф 3 от настоящия член.

2. Комисията следва да организира обмен на информация между държавите-членки и промишлени предприятия, отнасяща се за най-добрите налични техники, свързания с тях мониторинг и новостите в тях. На всеки три години Комисията публикува резултатите от обмена на информация.

3. Отчетите за изпълнението на настоящата директива и нейната ефективност, сравнени с други документи за околната среда на Общността, се създават в съответствие с процедурата в членове 5 и 6 от Директива 91/692/ЕИО. Първият отчет обхваща трите години след датата на влизане в сила на настоящата директива, посочена в член 21. Комисията представя отчета на Съвета, при необходимост придружен от предложения.

4. Държавите-членки следва да учредяват или определят органа или органите, отговарящи за информационния обмен съгласно параграфи 1, 2 и 3 и информира Комисията за това.

Член 17

Трансгранично въздействие

1. Когато една държава-членка знае, че експлоатацията на дадена инсталация вероятно би оказала значително отрицателно въздействие върху околната среда на друга държава-членка, или по искане на държава-членка, която вероятно би била значително засегната по този начин, държавата-членка, на чиято територия е представено заявлението за разрешително по силата на член 4 или член 12, параграф 2 предоставя информацията съгласно член 6 на другата държавата-членка по същото време, когато я представя на собствените си граждани. Тази информация служи като основа за всички консултации, необходими в рамките на двустранните отношения между двете държави-членки взаимно и с еднаква сила.

2. В рамките на своите двустранни отношения, държавите-членки полагат необходимите грижи за заявленията от посочените в параграф 1 случаи да бъдат на разположение за подходящ срок от време, също и на обществеността на държавата-членка, която вероятно ще бъде засегната, за да може тя да има правото на коментар по тях, преди компетентният орган да вземе своето решение.

Член 18

Допустими емисионни стойности на Общността

1. По предложение на Комисията, Съветът следва да определя допустими емисионни стойности в съответствие с процедурите в Договора, за:

- категориите инсталации от списъка в приложение I с изключение на депата, категории 5.1 и 5.4 на това приложение;

и

- замърсителите, посочени в приложение III

за които е установена нужда от действие от страна на Общността на базата на обмена на информация посочена в член 16.

2. В случай на липса на допустими емисионни стойности на Общността, определени по силата на настоящата директива, съответните допустими емисионни стойности в директивите, указани в приложение II и в други законодателни документи на Общността, се прилагат като минимални допустими емисионни стойности по силата на настоящата директива за инсталациите от списъка в приложение I.

Без да се засяга действието на изискванията на настоящата директива, Съветът определя техническите изисквания за депата, категории 5.1 и 5.4 в приложение I, по предложение на Комисията, в съответствие с процедурите в Договора.

Член 19

Процедури на Комисията, посочени в член 15, параграф 3

Комисията следва да получава съдействие от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията следва да представи на комитета проектен вариант на предстоящите мерки. Комитетът следва да представи становището си по проекта в срок от време, който председателят може да определи според неотложността на въпроса. Становището се представя от мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора, за решения, които Съвета приема по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите членки в рамките на комитета се оценяват по начина, определен в този член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки, ако те съответстват на мнението на комитета.

В случай, че мерките не съответстват с мнението на комитета, или ако не е дадено мнение, Комисията незабавно представя на Съвета предложение във връзка с предстоящите мерки. Съветът действа чрез квалифицирано мнозинство. Ако при изтичането на срок от три месеца от датата на представянето пред Съвета, Съветът не е предприел действия, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 20

Преходни разпоредби

1. Разпоредбите на Директива 84/360/ЕИО, разпоредбите на членове 3, 5, 6, параграф 3 и член 7, параграф 2 от Директива 76/464/ЕИО и съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите от списъка в приложение II задължително се прилагат, без да се засяга действието на изключенията, предвидени в Директива 88/609/ЕИО, за съществуващи инсталации по отношение на дейностите от списъка в приложение I, докато не се вземат мерките от компетентните органи, изисквани по силата на член 5 от настоящата директива.

2. Съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите, посочени в параграф 1 не се прилагат за инсталации, които са нови по отношение на дейностите от списъка в приложение I към датата на влизане в сила на настоящата директива.

3. Директива 84/360/ЕИО се отменя 11 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Непосредствено при вземане на мерките, предвидени в членове 4, 5 или 12 по отношение на дадена инсталация, изключенията, предвидени в член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО няма да се прилагат за инсталациите, разгледани в настоящата директива. По предложение на Комисията, Съветът прави необходимите изменения на съответните разпоредби на директивите, посочени в приложение II, за да ги адаптира към изискванията на настоящата директива преди датата на отменяне на Директива 84/360/ЕИО, посочена в първата алинея.

Член 21

Влизане в сила

1. Държавите-членки приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от три години от датата на нейното влизане в сила. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията за текста на основните разпоредби от националното си законодателство, в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 22

Настоящата директива влиза в сила на 20-я ден от датата на публикуването ѝ.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 24 септември 1996 година.

За Съвета:
Председател
E. FITZGERALD

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ ПРОМИШЛЕНИ ДЕЙНОСТИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 1

1. Инсталациите или частите от инсталации, използвани за изследователска работа, разработки и изпитания на нови продукти и процеси не са предмет на настоящата директива.

2. Посочените по-долу прагови стойности по принцип се отнасят до производствените капацитети или обемите произведена продукция. Когато даден оператор изпълнява няколко дейности, които попадат под едно и също подзаглавие в една и съща инсталация или една и съща площадка, капацитетите на такива дейности се сумират.

1. Енергийно стопанство

1.1. Горивни инсталации с номинална топлинна мощност, превишаваща 50 MW¹

1.2. Рафинерии за минерални масла и газове

1.3. Коксови пещи

1.4. Заводи за газифициране и втечняване на въглища

2. Производство и обработване на метали

2.1. Инсталации за пържене и агломериране на метални руди (включително съдържащи сяра руди)

2.2. Инсталации за производство на чугун и стомана (първично или вторично топене) включително непрекъснато леене, с капацитет над 2,5 тона за час

2.3. Инсталации за обработване на черни метали:

а) станове за горещо валцоване с капацитет над 20 тона нерафинирана стомана за час

б) ковашки цехове с чукове, чиято енергия превишава 50 килоджаула на чук, където използваната топлинна мощност превишава 20 MW

в) защитни покрития от разтопен метал с консумация над 2 тона нерафинирана стомана за час

2.4. Леярни за черни метали с производствен капацитет над 20 тона дневно

2.5. Инсталации:

¹Конкретните изисквания на Директива 88/609/ЕИО към съществуващите инсталации остават в сила до 31 декември 2003 г.

а) за производството на цветни нерафинирани метали от руди, обогатени продукти или отпадъци от метали чрез металургични, химични и електролитни процеси;

б) за производство на метал чрез топене, включително сплавяване на цветни метали (рафиниране, леене в лелярски цехове и др.) с капацитет на топене над 4 тона дневно за олово и за кадмий и 20 тона дневно за всички останали метали;

2.6. Инсталации за повърхностна обработка на метали и пластмаси чрез електролитни или химични процеси, при които обемът на ваните за обработка е над 30 m³.

3. Добив и преработка на нерудни минерални суровини:

3.1. Инсталации за производство на циментен клинкер в ротационни пещи с производствен капацитет над 500 тона дневно и за варовик в ротационни пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно;

3.2. Инсталации за производството на азбест и изработване на продукти на азбестова основа;

3.3. Инсталации за производство на стъкло, включително стъклени влакна, с топилен капацитет над 20 тона дневно;

3.4. Инсталации за разтопяване на минерални вещества, включително производството на минерални влакна с топилен капацитет над 20 тона дневно;

3.5. Инсталации за изработване на керамични продукти чрез изпичане, по-конкретно покривни керемиди, тухли, огнеупорни тухли, плочи, каменинови или порцеланови изделия, с производствен капацитет над 75 тона дневно, и/или с капацитет на пещта за изпичане над 4 m³ и с плътност на подреждане за една пещ над 300 kg/m³.

4. Химическа промишленост

Производство в смисъла на категориите дейности, съдържащи се в настоящия раздел означава производство в промишлен мащаб чрез химическа обработка на вещества или групи вещества от списъка в раздели 4.1. до 4.6.

4.1. Химически инсталации за производството на органични химически вещества, като:

а) въглеводороди (ациклични и циклични; наситени и ненаситени; алифатни и ароматни);

б) кислородсъдържащи въглеводороди като: алкохоли, алдехиди, кетони, карбоксилни киселини, естери, ацетати, етери, пероксиди, епоксидни смоли;

в) серосъдържащи въглеводороди;

г) азотосъдържащи въглеводороди като: амини, амиди, съединения на тривалентния азот, нитрати, нитрити, нитрили, цианати, изоцианати;

- д) фосфоросъдържащи въглеводороди;
- е) халогеносъдържащи въглеводороди;
- ж) органометални съединения;
- з) пластмаси, полимерни синтетични влакна и влакна на целулозна основа;
- и) синтетичен каучук;
- й) багрила и пигменти;
- к) повърхностноактивни средства и повърхностноактивни вещества.

4.2. Химически инсталации за производството на основни неорганични химически вещества, като:

- а) газове: амоняк, хлор, хлороводород, флуор, флуороводород, въглеродни оксиди, съединения на сярата, азотни оксиди, водород, карбонилхлорид;
- б) киселини: хромово киселина, флуороводородна киселина, фосфорна киселина, азотна киселина, хлороводородна киселина, сярна киселина, олеум, сернисти киселини;
- в) основи: амониев хидроксид, калиев хидроксид, натриев хидроксид;
- г) соли: амониев хлорид, калиев хлорат, калиев карбонат, натриев карбонат, перборат, сребърен нитрат;
- д) неметали, метални окиси и други неорганични съединения, като: калциев карбид, силиций, силициев карбид;

4.3. Химически инсталации за производството на фосфорни, азотни и калиеви торове (прости или смесени торове).

4.4. Химически инсталации за производството на биоциди и други продукти за защита на растенията

4.5. Инсталации, които използват химични и/или биологични процеси за производството на фармацевтични ни продукти.

4.6. Химически инсталации за производството на експлозиви.

5. Управление на отпадъците

Без да се засяга действието на член 11 от Директива 75/442/ЕИО или член 3 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци²:

²ОВ L 377, 31.12.1991г., стр. 20. Директива, последно изменена с Директива 94/31/ЕО (ОВ L 168 2.7.1994 г., стр. 28).

5.1. Инсталации за обезвреждането и/или оползотворяване на опасни отпадъци, определени в списъка, посочен в член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО, и определени в приложения II А и II Б (функции R1, R5, R6, R8 и R9) към Директива 75/442/ЕИО и към Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно изхвърлянето на отработени масла³, с капацитет над 10 тона дневно;

5.2. Инсталации за изгаряне на битови отпадъци, съгласно определението в Директива 89/369/ЕИО на Съвета от 8 юни 1989 г. за предотвратяването на замърсяването на въздуха от нови инсталации за изгаряне на битови отпадъци⁴ и Директива 89/429/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г. относно предотвратяване замърсяването на въздуха, предизвикано от новите инсталации за изгаряне на битови отпадъци⁵ с капацитет над 3 тона за час;

5.3. Инсталации за обезвреждане на неопасни отпадъци съгласно определението в приложение II А към Директива 75/442/ЕИО подзаглавия D8 и D9, с капацитет над 50 тона дневно;

5.4. Депа, приемащи над 10 тона дневно отпадъци или с общ капацитет над 25 000 тона, с изключение на депата за инертни отпадъци.

6. Други дейности:

6.1. Промислени инсталации за производството на:

а) целулоза от дървесина или други влакнести материали;

б) хартия и картон с производствен капацитет над 20 тона дневно.

6.2. Инсталации за предварителна обработка (дейности като: измиване, избелване, мерцеризиране) или багрене на влакна и/или текстил с капацитет над 10 тона дневно;

6.3. Инсталации за дъбене на необработени и сурови кожи, при капацитет над 12 тона готова продукция дневно;

6.4. а) Кланици с производствен капацитет над 50 тона трупно месо дневно;

б) Обработване и преработване на суровини за производство на хранителни продукти:

- животински суровини (без мляко) с производствен капацитет над 75 тона готовата продукция дневно;
- зеленчукови суровини с производствен капацитет над 300 тона готовата продукция дневно (средна стойност за тримесечие);

³ОВ L 194 25.7.1975 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377 31.12.1991 г., стр. 48).

⁴ОВ L 163, 14.6.1989 г., стр. 32.

⁵ОВ L 203, 15.7.1989 г., стр. 50.

в) Обработване и преработване на мляко, с количество постъпващо мляко над 200 тона дневно (средна стойност за година).

6.5. Инсталации за обезвреждане или оползотворяване на животински трупове и животински отпадъци с капацитет над 10 тона дневно.

6.6. Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине с повече от:

а) 40 000 места за птици;

б) 2 000 места за свине за угодяване (над 30 kg), или

в) 750 места за свине-майки.

6.7. Инсталации за повърхностно третиране на вещества, предмети или продукти с използване на органични разтворители, по-конкретно, за апретиране, щамповане, грундиране, обезмасляване, придаване на водонепромокаемост, оразмеряване, боядисване, почистване или импрегниране, с консумация на органични разтворители над 150 kg на час или над 200 тона годишно.

6.8. Инсталации за производството на въглерод или електрографит чрез изгаряне или графитизиране.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСЪК НА ДИРЕКТИВИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 18, ПАРАГРАФ 2 И ЧЛЕН 20

1. Директива 87/217/ЕИО относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест.
2. Директива 82/176/ЕИО за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза.
3. Директива 83/513/ЕИО за граничните стойности и целевите показатели за отделянето на кадмий.
4. Директива 84/156/ЕИО относно пределно допустимите норми и целите за качество на заустванията на живак по сектори, различни от производството с хлорно-алкална електролиза.
5. Директива 84/491/ЕИО за пределно допустимите норми и целите за качество за отделянето на хексахлороциклохексан.
6. Директива 86/280/ЕИО относно допустимите норми и целите за качество на заустванията на определени опасни вещества, включени в Списък 1 от приложението към Директива 76/464/ЕИО, изменена с Директиви 88/347/ЕИО и 90/415/ЕИО, изменящи приложение II към Директива 86/280/ЕИО.
7. Директива 89/369/ЕИО относно предотвратяването на замърсяването на въздуха, предизвикано от новите инсталации за изгаряне на битови отпадъци.
8. Директива 89/429/ЕИО относно намаляването на атмосферното замърсяване от съществуващи пречиствателни инсталации за изгаряне на битови отпадъци.
9. Директива 94/67/ЕО относно изгарянето на опасни отпадъци.
10. Директива 92/112/ЕИО относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинено от отпадъците от производството на титанов двуокис.
11. Директива 88/609/ЕИО относно ограничаване на емисиите на определени замърсители, изпускани в атмосферния въздух от големите горивни инсталации, последно изменена с Директива 94/66/ЕО.
12. Директива 76/464/ЕИО относно замърсяването на водната околна среда на Общността, причинено от определени опасни вещества.
13. Директива 75/442/ЕИО за отпадъците, изменена с Директива 91/156/ЕИО.
14. Директива 75/439/ЕИО относно изхвърлянето на отработени масла.
15. Директива 91/689/ЕИО за опасните отпадъци.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПОКАЗАТЕЛЕН СПИСЪК НА ОСНОВНИТЕ ЗАМЪРСЯВАЩИ ВЕЩЕСТВА, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, АКО ИМАТ ОТНОШЕНИЕ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ДОПУСТИМИ ЕМИСИОННИ СТОЙНОСТИ

Въздух

1. Серен диоксид и други съединения на сярата
2. Оксиди на азота и други азотни съединения
3. Въглероден оксид
4. Летливи органични съединения (ЛОС)
5. Метали и техните съединения
6. Прах
7. Азбест (суспендирани частици, влакна)
8. Хлор и неговите съединения
9. Флуор и неговите съединения
10. Арсен и неговите съединения
11. Цианиди
12. Вещества и препарати с доказани канцерогенни или мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез въздуха върху възпроизводството
13. Полихлорирани дибензодиоксини и полихлорирани дибензофурани

Вода

1. Органохалогенни съединения и вещества, които може да образуват такива съединения във водната среда
2. Органофосфорни съединения
3. Органокалаени съединения
4. Вещества и препарати с доказани канцерогенни и мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез водната среда върху възпроизводството
5. Устойчиви въглеводороди и устойчиви и биоакумулируеми органични токсични вещества

6. Цианиди
7. Метали и техните съединения
8. Арсен и неговите съединения
9. Биоциди и други продукти за защита на растенията
10. Материали в суспензия
11. Вещества, които водят до еутрофикация (по-конкретно, нитрати и фосфати)
12. Вещества, които имат неблагоприятно влияние върху кислородния баланс (и могат да бъдат измервани с параметри като БПК, ХПК и др.).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Изисквания, които следва да бъдат вземани предвид по принцип или в конкретни случаи, при определяне на най-добрите налични техники, както е определено в член 2, параграф 11, като не се забравят вероятните разходи и ползи от дадена мярка и принципите - превантивност и защита:

1. Използването на нискоотпадъчна технология;
2. Използването на по-малко опасни вещества;
3. Извличане и рециклиране на генерираните и използваните в процеса вещества и на отпадъци, където това е уместно;
4. Сравними процеси, съоръжения или методи на експлоатация, експериментирани успешно в промишлен мащаб;
5. Технологичен напредък и промени в научните познания и разбирания;
6. Вида, въздействието и обемите на разглежданите емисии;
7. Датата за пускане в експлоатация на нови или съществуващи инсталации;
8. Продължителността от време, необходима за внедряване на най-добрите налични техники;
9. Потреблението и вида на използваните в процесите суровини (включително водата) и енергийна ефективност;
10. Необходимостта от предотвратяване или намаляване до минимум на общото въздействие на емисиите върху околната среда и рисковете за нея;
11. Необходимостта от предотвратяване на аварии и свеждане до минимум на последствията за околната среда;
12. Информацията, публикувана от Комисията по силата на член 16, параграф 2 или от международни организации.